

ЗАКОН за защита на търговската тайна

Обн., ДВ, бр. 28 от 5.04.2019 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за защита от неправомерно придобиване, използване и разкриване на търговска тайна, осъществявана по съдебен път в производство по граждански дела.

Ограничения

Чл. 2. (1) Този закон не се прилага по отношение на:

1. правото на свободно изразяване на мнение и правото на информация съгласно Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ, С 326/391 от 26 октомври 2012 г.), включително зачитайки свободата и плурализма на медиите;
2. разкриването на търговска тайна от нейния притежател, когато съгласно правото на Европейския съюз или българското законодателство такова разкриване е от обществен интерес и е необходимо за упражняване правомощията на държавни органи;
3. разкриването на търговска тайна от институциите и от органите на Европейския съюз или от органите на държавите членки, когато им е била предоставена от предприятие съгласно правото на Европейския съюз или националното законодателство за упражняване на техните правомощия и разкриването е задължително или допустимо съгласно правото на Европейския съюз или националното законодателство;
4. независимостта на синдикалните организации и организациите на работодателите и правото им да сключват колективни трудови договори съгласно правото на Европейския съюз или българското законодателство.

(2) Този закон не може да се прилага като основание за ограничаване движението на работниците или служителите, като не следва:

1. да ограничава работниците или служителите да използват информация, която не е търговска тайна по смисъла на този закон;
2. да ограничава работниците или служителите да използват опита и уменията, придобити добросъвестно в процеса на работа;
3. да налага допълнителни ограничения на работниците или служителите чрез трудовите им договори, извън тези, които са в съответствие с правото на Европейския съюз или българското законодателство.

(3) Установяването на нарушения, налагането на санкции и принудителни административни мерки за узнаване, използване или разгласяване на търговската тайна при осъществяване на стопанска дейност в противоречие с добросъвестната търговска практика се извършва при условията и по реда на Закона за защита на конкуренцията. Решенията на Комисията за защита на конкуренцията не са пречка за осигуряване на защита срещу неправомерно придобиване, използване и разкриване на търговска тайна при условията и по реда на този закон.

Глава втора ПРИДОБИВАНЕ, ИЗПОЛЗВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА ТЪРГОВСКА ТАЙНА

Раздел I

Определения

Определение

Чл. 3. Търговска тайна е всяка търговска информация, ноу-хау и технологична информация, която отговаря едновременно на следните изисквания:

1. представлява тайна по такъв начин, че като цяло или в точната си конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно използват такъв вид информация;
2. има търговска стойност, поради тайния си характер;
3. по отношение на нея са предприети мерки за запазването ѝ в тайна, от лицето, което има контрол върху информацията.

Притежател на търговска тайна

Чл. 4. Притежател на търговска тайна е всяко физическо или юридическо лице, което правомерно контролира търговска тайна.

Нарушител

Чл. 5. Нарушител е всяко физическо или юридическо лице, което неправомерно е придобило, използвало или разкрило търговска тайна.

Предмет на нарушение

Чл. 6. (1) Стоки – предмет на нарушение, са стоки, чийто дизайн, проектиране, характеристики, функциониране, производствен процес или предлагане на пазара са в значителна степен повлияни благоприятно от търговски тайни, които са неправомерно придобити, използвани или разкрити.

(2) Нарушение е налице и когато се предлагат или предоставят услуги, чиито характеристики и начин на предоставяне или предлагане на пазара са в значителна степен повлияни благоприятно от търговски тайни, които са неправомерно придобити, използвани или разкрити.

Раздел II

Придобиване, използване и разкриване на търговска тайна

Правомерно придобиване, използване и разкриване на търговска тайна

Чл. 7. (1) Придобиването на търговска тайна е правомерно, когато е извършено:

1. чрез независимо откритие или създаване;
2. чрез наблюдение, изучаване, разглобяване или изпитване на продукт или обект, който е бил предоставен на разположение на обществеността или е законно притежание на придобилото информацията лице, което не е правно задължено да ограничи придобиването на търговската тайна;
3. чрез упражняване на правото на информация и консултация от страна на работници или служители или техните представители в съответствие с правото на Европейския съюз и българското законодателство;
4. по силата на договор или по друг начин, който не противоречи на добросъвестната търговска практика по смисъла на Закона за защита на конкуренцията.

(2) Придобиването, използването или разкриването на търговска тайна е правомерно, доколкото такова придобиване, използване или разкриване се изисква или разрешава от правото на Европейския съюз или от българското законодателство.

Неправомерно придобиване, използване и разкриване на търговска тайна

Чл. 8. (1) Придобиването на търговска тайна без съгласието на нейния притежател се смята за неправомерно, когато е извършено чрез:

1. нерегламентиран достъп, присвояване или копиране на документи, вещи, материали, вещества или електронни документи, върху които се упражнява правомерен контрол от притежателя на търговската тайна и съдържат търговска тайна или информация, от която тайната може да бъде извлечена;
2. друго поведение, което противоречи на добросъвестната търговска практика по смисъла на Закона за защита на конкуренцията.

(2) Използването или разкриването на търговска тайна без съгласието на нейния притежател се смята за неправомерно, когато е извършено от лице, което е:

1. придобило неправомерно търговската тайна, или
2. нарушило споразумение за запазване на поверителност или друго задължение да не разкрива търговската тайна, или
3. нарушило задължение за ограничаване използването на търговската тайна.

(3) Придобиването, използването или разкриването на търговска тайна се смята за неправомерно, когато към момента на придобиването, използването или разкриването й лицето, предвид обстоятелствата, е знаело или е следвало да знае, че търговската тайна е била получена пряко или косвено от друго лице, което я е използвало или разкрило неправомерно.

(4) Производството, предлагането или пускането на пазара на стоки – предмет на нарушение, както и вносът, износът или съхранението им с такива цели се смята за неправомерно използване на търговската тайна, когато извършителят е знаел или предвид обстоятелствата е следвало да знае, че търговската тайна е използвана неправомерно по смисъла на ал. 2.

Изключения

Чл. 9. Придобиването, използването или разкриването на търговска тайна не се смята за неправомерно в следните случаи:

1. при упражняване на правото на свободно изразяване на мнение и правото на достъп до информация по смисъла на Хартата на основните права на Европейския съюз, включително зачитането на свободата и плурализма на медиите;
2. за разкриване на престъпления, нарушения или други противоправни деяния, когато това се извършва с цел защита на обществен интерес;
3. когато работници или служители разкриват търговска тайна на техни представители в рамките на законовото упражняване на функциите на представителството в съответствие с правото на Европейския съюз или българското законодателство, ако разкриването е било необходимо за упражняването на тези функции;
4. за защита на интерес, признат от правото на Европейския съюз или от българското законодателство.

Глава трета

ПРОИЗВОДСТВО ЗА ЗАЩИТА НА ТЪРГОВСКАТА ТАЙНА

Раздел I

Общи разпоредби

Право на иск

Чл. 10. (1) Притежателят на търговска тайна има право да предяви иск пред съда срещу всеки нарушител на търговската тайна за установяване на неправомерното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, както и за:

1. присъждане на обезщетение за претърпените вреди и пропуснатите ползи;
2. преустановяване или забрана за използването или разкриването на търговската тайна;
3. забрана за производството, предлагането, пускането на пазара или използването на стоките – предмет на нарушение, вноса или износа, както и съхранението на тези стоки, с тези цели;
4. унищожаване на цели или на част от документи, вещи, материали, вещества или електронни документи, които съдържат или носят търговската тайна, или когато е целесъобразно – предаването им на ищеца;
5. забрана за предлагането или предоставянето на услугите, които са в значителна степен повлияни благоприятно от търговски тайни, които са неправомерно придобити, използвани или разкрити.

(2) Едновременно с исковите по ал. 1 ищецът може да поиска от съда и налагане по отношение на стоките или услугите – предмет на нарушение, на една или повече от мерките по чл. 20, ал. 3.

(3) Съдът може по искане на ищеца да задължи ответника или трето лице с разпореждане да предостави информация от значение за решаване на делото като:

1. име, адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление на производителите, разпространителите, доставчиците и на други лица, които са били държатели на стоките – предмет на нарушението, както и на търговците на едро и на дребно, за които са били предназначени;
2. данни за произведените, доставените, получените или поръчаните количества, както и приходите, получени от стоките – предмет на нарушението, съответно данни за предлагането или предоставянето на услугите и приходите от тях;
3. документи или части от тях, вещи, материали, вещества или електронни документи или части от тях, които съдържат или носят търговската тайна;
4. лицето, от което са получили търговската тайна;
5. лицата, пред които са разкрили търговската тайна.

(4) В разпореждането се посочва срок, в който страната трябва да изпълни задължението си за предоставяне на пълна, точна, достоверна и незаблуждаваща информация.

Давностен срок

Чл. 11. (1) Правото на иск на притежателя на търговска тайна се погасява с изтичането на 5 години от извършване на нарушението.

(2) Правото на иск по чл. 15, ал. 4 и по чл. 20, ал. 4 на ответника и на всяко трето засегнато лице се погасява с изтичането на едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, от който е породен правният интерес.

(3) За спирането и прекъсването на давността се прилагат чл. 115 и 116 от Закона за задълженията и договорите.

Мерки за поверителност в съдебното производство

Чл. 12. (1) Във всяко положение на делото страните и всяко друго заинтересовано лице, включително свидетели, може да поискат от съда да определи дадена информация по делото като поверителна, тъй като съдържа търговска тайна или предполагаема търговска тайна.

(2) Искането по ал. 1 трябва да бъде надлежно обосновано.

(3) В случаите, когато съдът определи дадена информация по ал. 1 за поверителна, съдът със същото определение може да наложи следните специални мерки за запазване на поверителния ѝ характер, като:

1. ограничи напълно или частично достъпа до представен по делото документ, който съдържа търговска тайна или за който се твърди, че съдържа търговска тайна, като предостави достъп до документа само на определени лица;
2. ограничи достъпа до съдебните заседания, както и до съответните записи или протоколи, като постанови разглеждането на делото или извършването само на някои действия да стане при закрити врата;
3. изготви вариант на съдебен акт за лицата, които са лишени от достъп до търговската тайна, със заличена търговска тайна.
- (4) Броят на лицата, на които се предоставя достъп до поверителната информация относно търговска тайна, не трябва да надвишава необходимия за осигуряване правото на защита на страните в процеса. Не може да се ограничава достъпът до информация на лицата, които са страни по делото, и на техните процесуални представители.
- (5) При определяне на съответната мярка съдът взема предвид необходимостта от осигуряване правото на справедлив процес и ефективност на мярката, зачитане на законните интереси на страните и когато е целесъобразно – на третите лица, както и вероятността да им бъдат причинени вреди от налаганата мярка.
- (6) Определението по ал. 3 се обжалва по реда на чл. 274 – 278 от Гражданския процесуален кодекс.
- (7) Страните, техните адвокати или други процесуални представители, съдебните служители, свидетелите, вещите лица и всички други лица, които участват в съдебни производства по този закон или имат достъп до документи, които са част от такива производства, са задължени да пазят информацията, определена като поверителна съгласно ал. 1 и 3, която им е станала известна в резултат на това участие или достъп.
- (8) Използването или разкриването на информация, която представлява търговска тайна или предполагаема търговска тайна, е забранено и след приключването на съдебното производство, освен когато:
 1. съдът установи с влязъл в сила акт, че информацията, за която се твърди, че съдържа търговска тайна, не отговаря на определените в този закон изисквания за търговска тайна;
 2. информацията, защитена като търговска тайна, стане общоизвестна и достъпна за лицата от средите, които обичайно използват този вид информация.
- (9) Лицата по ал. 7 носят отговорност по този закон за използването или разгласяването на информация, която съдържа търговска тайна или предполагаема търговска тайна, определена за поверителна съгласно ал. 1 и 3.

Подсъдност

Чл. 13. Исковете по този закон се разглеждат по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Раздел II

Привременни мерки за защита

Обезпечителни мерки

Чл. 14. (1) Преди предявяването на иска, както и във всяко положение на делото до приключване на съдебното дирене пред въззивната инстанция, по искане на притежателя на търговска тайна съдът може да наложи следните временни обезпечителни мерки:

1. преустановяване или забрана за използването или разкриването на търговската тайна като временна мярка;
2. забрана за производството, предлагането, пускането на пазара или използването на стоките – предмет на нарушение, вноса или износа на тези стоки, както и тяхното съхранение с тези цели;

3. задържане чрез изземване и предаване на стоките – предмет на предполагаемото нарушение, включително когато са били внесени от трети страни, така че да се предотврати тяхното пускане или движение на пазара; изземването и предаването се извършва по отношение на лицето, в което се намират, със запор;

4. забрана за предлагането или предоставянето на услугите, които са в значителна степен повлияни благоприятно от търговски тайни, които са неправомерно придобити, използвани или разкрити.

(2) Съдът може да определи внасяне на гаранция от ответника вместо прилагане на мерките по ал. 1. Размерът на гаранцията се определя съобразно размера на преките и непосредствени вреди, които ищецът би претърпял, ако ответникът продължи да ползва търговската тайна. Не се допуска разкриването на търговска тайна срещу внасянето на гаранция.

(3) Размерът на гаранцията не може да е по-голям от размера на възнагражденията, които биха били дължими, ако нарушителят е бил поискал разрешение да ползва търговската тайна.

Допускане и налагане на обезпечението

Чл. 15. (1) Обезпечение се допуска, когато ищецът е представил убедителни доказателства, че:

1. е налице търговска тайна;
2. е притежател на търговската тайна;
3. търговската тайна е придобита, използва се или е разкрита неправомерно, или има непосредствена опасност от неправомерно придобиване, използване или разкриване на търговската тайна.

(2) При налагане на обезпечение съдът взема предвид следните обстоятелства:

1. стойността и други специфични характеристики на търговската тайна;
2. предприетите мерки за защита на търговската тайна;
3. поведението на ответника при придобиването, използването или разкриването на търговската тайна;
4. последиците от неправомерното използване или разкриване на търговската тайна;
5. законните интереси на страните и действието на обезпечението спрямо тях;
6. законните интереси на трети лица;
7. обществения интерес;
8. защитата на основните права.

(3) При налагане на обезпечение съдът може да задължи ищеца да представи парична или имотна гаранция, която да обезпечи преките и непосредствени вреди, които ответникът ще претърпи, ако налагането на обезпечението е неоснователно, а когато е необходимо – и вредите, претърпени от трети лица, засегнати от обезпечението.

(4) Когато обезпечителните мерки бъдат отменени или престанат да действат поради действие или пропуск от страна на ищеца, както и когато се установи липса на неправомерно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна или риск за такова действие, съдът може по искане на ответника или на трето засегнато лице да осъди ищеца да заплати подходящо обезщетение за претърпените вреди.

(5) Обезщетението по ал. 4 не може да е в размер, по-малък от необходимото за покриване на разходите и вредата, причинени на ответника от неоснователното искане.

Отмяна на обезпечението

Чл. 16. Обезпечението може да бъде отменено по искане на:

1. ответника или служебно от съда, ако не бъдат представени доказателства за предявяването на иска по чл. 10 в едномесечен срок от налагане на обезпечителните мерки;
2. ответника, когато информацията, по повод на която са наложени обезпечителни мерки, престане да отговаря на определените в този закон изисквания за търговска тайна поради причини, които не се дължат на ответника.

Прилагане на Гражданския процесуален кодекс

Чл. 17. Допускането, налагането и отмяната на обезпечителните мерки се извършва по реда на чл. 389 – 403 от Гражданския процесуален кодекс, с изключение на чл. 398, ал. 2, изречение първо, доколкото този закон не предвижда друго.

Раздел III

Обезщетение за вреди

Обезщетение за вреди

Чл. 18. (1) Нарушителят е длъжен да обезщети притежателя на търговска тайна за всички претърпени вреди и пропуснати ползи, които са пряка и непосредствена последица от неправомерното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна.

Обезщетението се дължи, когато нарушителят е знаел или е следвало да знае при тези обстоятелства, че участва в неправомерно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна.

(2) Служителите и работниците носят отговорност за вредите, настъпили вследствие на неправомерно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна на техен работодател, в размер на не повече от трикратния размер на уговореното трудово възнаграждение, когато не са действали умишлено.

Определяне на обезщетението

Чл. 19. (1) При определяне размера на обезщетението съдът взема предвид всички обстоятелства, свързани с неправомерното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, като:

1. вреди, включително пропуснатите ползи, които са настъпили за притежателя на търговска тайна;
2. приходите, получени от нарушителя в резултат от неправомерното придобиване, използване или разкриване на търговската тайна;
3. неимуществените вреди, претърпени от притежателя на търговска тайна, когато е приложимо.

(2) Когато искът е основателен, но няма достатъчно данни за неговия размер, съдът присъжда обезщетение, което е не по-малко от размера на възнагражденията, които биха били дължими, ако нарушителят е бил поискал разрешение да ползва търговската тайна, както и разходите, направени от притежателя на търговската тайна, включително разходите за идентификация и проучване.

Раздел IV

Съдебно решение

Решение по делото

Чл. 20. (1) С решението по делото съдът установява неправомерното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна и съобразно искането на ищеца и конкретните обстоятелства може да наложи по отношение на нарушителя следните мерки:

1. преустановяване или забрана за използването или разкриването на търговската тайна;
2. забрана за производството, предлагането, пускането на пазара или използването на стоките – предмет на нарушение, вноса или износа, както и съхранението на стоките с тези цели;
3. унищожаване на цели или на част от документи, вещи, материали, вещества или електронни документи, които съдържат или носят търговската тайна, или когато е целесъобразно – предаването им на ищеца;

4. забрана за предлагането или предоставянето на услугите, които са в значителна степен повлияни благоприятно от търговски тайни, които са неправомерно придобити, използвани или разкрити.

(2) Съдът може да наложи мерките по ал. 1, т. 1, 2 и 4 за определен срок, достатъчен за отстраняване на всички търговски или икономически предимства, които нарушителят е получил от неправомерното придобиване, използване или разкриване на търговската тайна.

(3) По искане на ищеца съдът може да наложи и една или повече от следните мерки по отношение на стоките или услугите – предмет на нарушението:

1. изтегляне на стоките от пазара или по искане на притежателя на търговска тайна – предаване на стоките на юридически лица с нестопанска цел за дейности в обществена полза;

2. премахване на тези характеристики на стоките или услугите, във връзка с които е установено нарушение;

3. унищожаване на стоките или, когато е целесъобразно, тяхното изтегляне от пазара, при условие че изтеглянето не засяга защитата на търговската тайна.

(4) Когато с влязло в сила съдебно решение бъде установено, че иск по този закон е неоснователен, както и че ищецът е поискал образуване на съдебното производство недобросъвестно или с цел злоупотреба, по искане на ответника съдът може едновременно или поотделно да присъди:

1. обезщетение за претърпените от ответника вреди;

2. разпространяване на информацията относно решението при условията по чл. 24.

(5) Искането по ал. 4 се разглежда в същото или в отделно производство.

Определяне на мерките

Чл. 21. (1) При определяне вида на мерките по отношение на нарушителя и на стоките или услугите – предмет на нарушение, и тяхната пропорционалност съдът, спрямо конкретния случай, взема предвид следните обстоятелства:

1. стойността или други специфични характеристики на търговската тайна;

2. предприетите мерки за защита на търговската тайна;

3. поведението на нарушителя при придобиването, използването или разкриването на търговската тайна;

4. последиците от неправомерното използване или разкриване на търговската тайна;

5. законните интереси на страните и последиците на мерките по отношение на страните;

6. законните интереси на трети лица;

7. обществен интерес;

8. защитата на основни права.

(2) Разходите за изпълнението на мерките по чл. 20, ал. 1, т. 3 и ал. 3 са за сметка на нарушителя, освен ако съдът прецени, че не са налице конкретни основания за това. Разходите се заплащат от нарушителя независимо от обезщетението за вреди.

(3) Основания по смисъла на ал. 2 са налице, когато поемането на разходите от нарушителя надхвърлят необходимото за постигане на целта. В този случай разходите по изпълнението на мерките се заплащат от ищеца.

Отмяна на мерките

Чл. 22. Действието на мерките по чл. 20, ал. 1, т. 1, 2 и 4 се отменя от съда по искане на ответника, когато информацията престане да отговаря на определените в този закон изисквания за търговска тайна по причини, които не се дължат пряко или непряко на ответника.

Заплащане на обезщетение без налагане на мерки

Чл. 23. (1) След установяване на неправомерното използване или разкриване на търговска тайна, по искане на ответника съдът може да го осъди да заплати парично

обезщетение, без да налага мерките по чл. 20, ал. 1, ако са налице едновременно следните условия:

1. към момента на използването или разкриването на търговската тайна ответникът не е знаел, нито е следвало да знае, че търговската тайна е получена от друго лице, което я е използвало или разкрило неправомерно, и след узнаването на това обстоятелство е продължило да я използва;
2. налагането на мерки би довело до несъразмерни вреди за ответника;
3. паричното обезщетение за вредите, претърпени от притежателя на търговска тайна, е справедливо.

(2) Размерът на обезщетението по ал. 1, наложено вместо мерките по чл. 20, ал. 1, т. 1, 2 и 4, не може да надвишава размера на възнагражденията, които биха били дължими, ако нарушителят е бил поискал разрешение за използване на търговската тайна за период, за който използването на търговската тайна е могло да бъде забранено.

Публикуване на съдебното решение

Чл. 24. (1) По искане на ищеца съдът може да осъди ответника да разгласи за своя сметка и по подходящ начин информация за решението по делото, както и неговото публикуване частично или в цялост със заличена търговска информация. Съдът се произнася по искането, като взема предвид:

1. стойността на търговската тайна;
2. поведението на нарушителя при придобиването, използването или разкриването на търговската тайна;
3. правните последици от неправомерното използване или разкриване на търговската тайна;
4. вероятността нарушителят да продължи неправомерното използване или разкриване на търговската тайна;
5. възможното разкриване на самоличността на нарушителя – физическо лице, и вредите, които могат да бъдат причинени на личния му живот и доброто му име.

(2) При постановяване на решението по ал. 1 съдът взема предвид също дали информацията относно нарушителя позволява да се идентифицира физическо лице и ако това е така, дали публикуването на тази информация би било оправдано, с оглед на евентуалната вреда, която тази мярка може да причини на личния живот и репутацията на нарушителя.

(3) Решението на съда по ал. 1 се изпълнява в съответствие с чл. 26 и при спазване на поверителния характер на търговската тайна, определен по реда на чл. 12.

Раздел V

Изпълнение на наложените мерки

Изпълнение, глоби и имуществени санкции

Чл. 25. (1) Изпълнението на наложените със съдебно решение мерки става по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(2) За виновно неизпълнение на разпорежданията по чл. 10, ал. 3 и на задължението по чл. 12, ал. 7 съдът налага на задълженото лице глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв. седмично, до преустановяване на неизпълнението.

(3) При неизпълнение на определените в съдебното решение мерки по чл. 14, ал. 1 и чл. 20, ал. 1 и 3, когато не може да се приложи редът по чл. 526 от Гражданския процесуален кодекс, съдебният изпълнител по искане на вискателя принуждава длъжника да извърши дължимото действие, като му налага глоба или имуществена санкция до 500 лв. Ако и след това ответникът не извърши действието, съдебният изпълнител му налага последователно нови глоби до същия размер за всяка седмица на неизпълнението.

(4) При налагането на глоба или на имуществена санкция по ал. 2 и 3 съдът, съответно съдебният изпълнител, взема предвид следните обстоятелства:

1. стойността на търговската тайна;
2. поведението на виновното лице;
3. правните последици от неизпълнение на задължението.

(5) Когато стойността на търговската тайна не е определена в съдебния акт, тя се определя след изслушване на страните, а при необходимост – и след разпит на свидетели и вещо лице.

(6) Общата стойност на наложените глоби, съответно на имуществените санкции, на едно лице по ал. 2 и 3 не може да надхвърля стойността на претендираното по предявения иск, съответно стойността на присъденото обезщетение за неправомерното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна.

Защита на личните данни

Чл. 26. Обработването на личните данни се извършва при спазване изискванията за защита на личните данни.

Субсидиарно прилагане на Гражданския процесуален кодекс

Чл. 27. За неуредените в тази глава въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. Този закон въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ, L 157/1 от 15 юни 2016 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. В Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 73 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 56 от 2015 г., бр. 2, 7 и 77 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.) в чл. 98 ал. 4 се изменя така:

"(4) Решението по ал. 1, с което се установява извършено нарушение на чл. 37, не е пречка за предявяване на иск пред съда по реда на Закона за защита на търговската тайна."

§ 3. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32, 47 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 101 от 2010 г., бр. 14, 18 и 34 от 2011 г., бр. 53 и 60 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 95 от 2015 г., бр. 13 и 105 от 2016 г., бр. 62 и 102 от 2017 г. и бр. 15, 27 и 88 от 2018 г.) в чл. 52 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.
2. Създава се ал. 2:

"(2) За неизпълнение на задължението по ал. 1 нарушителят носи отговорност по реда на Закона за защита на търговската тайна."

Законът е приет от 44-то Народно събрание на 21 март 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.